

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2126/2020
27.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Гордане Комненић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Снежана Станић, адвокат из ..., против туженог „Ниш-Експрес“ из Ниша, чији је пуномоћник Душан Живковић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 777/2020 од 23.04.2020. године, у седници већа одржаној дана 27.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 777/2020 од 23.04.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 777/2020 од 23.04.2020. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 777/2020 од 23.04.2020. године, ставом првим изреке одбијена је, као неоснована, жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 3758/17 од 12.11.2019. године у ставу првом изреке, којим је одбијен, као неоснован, тужбени захтев да се утврди да је ништав уговор о раду од ...2017. године којим је тужилца распоређена на радно место Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што је обавезана тужилца да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 37.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је захтев туженог за накнаду трошкова поступка преко наведеног износа до износа од 90.000,00 динара досуђеног првостепеном пресудом одбијен, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиле, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку

("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13- УС, 55/14, 87/18, 18/20, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом члана 103. Закона о облигационим односима и применом правила о терету доказивања из члана 231. ЗПП, одбијен је захтев за утврђење ништавости уговора о раду којим је тужила распоређена на радно место Побижани уговор је са тужиљом закључен након што је измењен Правилник о организацији и систематизацији радних места код туженог од 23.08.2017. године, а којим је извршено смањење броја извршилаца, промена назива и шифара радних места, пројектованих и уговорених зарада и сл. С друге стране, тужила предложеним и изведеним доказима у поступку није доказала тврдњу да је до њеног распоређивања на радно место ... дошло из разлога што њен супруг, као бивши радник туженог, није желео да своје акције прода туженом. Оцењено је и да тужила нема правни интерес за утврђење ништавости уговора о раду, јер на месту ... на које је побижаним уговором распоређена није ни радила, будући да је по његовом закључењу била на боловању и годишњем одмору до 19.12.2017. године, када јој је по основу споразума закљученог са туженим радни однос престао, а да јој је накнада зараде у том периоду обрачуната према просеку зараде у последњих 12 месеци, за радно место на којем је радила пре распоређивања.

У таквом случају, другостепени суд је према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донео одлуку у складу са правним ставовима који су изражени кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Поред тога, тужила није уз ревизију доставила правоснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању о истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 441. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Тужба у овој правној ствари поднета је 19.10.2017. године, са захтевом за утврђење ништавости уговора о раду којим је тужила распоређена на друго радно место, у односу на оно на ком је обављала рад до закључења тог уговора. Дакле, тужбени захтев се не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа у смислу члана 441. ЗПП, па зато ревизија тужиле није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић